

er vigtige Ting. Der er adskilligt i selve vort Lands Lovgivning, der trænger til at paavirkes af gode Kvinders sædelige Følelse eller af deres moderlige Omhu for de smaa og fortrykte i Samfundet, og derfor maa vi ogsaa have politisk Valgret. Bortset fra saadanne Banaliteter, som at det at faa politiske Rettigheder vilde skade den fine Kvindelighed o. s. v. have vi kun hørt den Indvending fremsat, at Kvindernes Stilling til Staten ikke er den samme som Mændenes, fordi Kvinderne ikke have Værnepligt. Hvis Kvinderne virkelig skulde møde ved Session, tro vi, at de næsten alle ville blive kasserede af Mangel paa tilstrækkelige fysiske Kræfter; men den Mand, der bliver kasseret af den Grund, mister jo ikke derfor sin Valgret. For øvrigt tro vi ikke, at Kvinderne — naar vi fik den os tilkommende Ret — vilde være uvillige til at paatage sig en saadan Værnepligt, som de kunde udføre. Der er jo ved Armeen en hel Del Arbejde, ved Intendanturen og ved Sygeplejen, som nu udføres af Mænd, men som lige saa godt eller bedre kunde udføres af Kvinder. — Det er imidlertid blevet sagt — og vi godkende den Betragtning, at Kvinderne i Virkeligheden udføre deres Værnepligt, idet de føde dem, som skulle være Soldater, og der er sikkert mange flere Kvinder, der dø ved eller som Følge af Barnefødsel, end der er Mænd, som falde i Krigen.

Dette er altsaa vor første Paastand: det er retfærdigt, at Kvinder faa politiske Rettigheder; thi Samfundet kræver lige saa meget af os som af Mændene; derfor bør det ogsaa yde os lige saa meget.

Kvindernes Bygning.

Frøken Redaktør!

Vil De endnu en Gang tillade et frimodigt Ord om Kvindernes Bygning? Da jeg sidst skrev til Dem, svarede Fru Gad,*) og jeg kan jo ikke nægte, at jeg var stolt af, at denne Dame, der, efter hvad man siger, skal have saa grumme meget at gøre, kunde faa Tid til at skrive til mig; og saadan et nydeligt Brev det var! Men da jeg skulde til at klare for mig angaaende Svaret til mine Nabokonere — for jeg er jo ikke den eneste, der endnu holder mig tilbage i denne Sag — saa kom jeg rigtignok i nogen Forlegenhed. Der var jo to Ting, vi gerne vilde vide Besked med. Den

*) Brevene findes i „Kvinden og Samfundet“ 1896, Side 200.
Red.